

Svátek Posvěcení lateránské baziliky – (2025)

1. čtení - Ez 47,1-2.8-9.12

Viděl jsem vodu vytékající z chrámu; a všichni, k nimž se ta voda dostala, se uzdravili.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Anděl mě zavedl ke vchodu do chrámu, a hle – pod chrámovým prahem prýštila voda směrem na východ – na východ totiž bylo chrámové průčelí – voda stékala pravou chrámovou stranou na jih od oltáře. Pak mě vyvedl severní branou a venku mě vedl až k vnější bráně směřující na východ, a hle – voda vytékala z jižní strany. Řekl mi: „Tato voda, která vytéká do východní krajiny, stéká do pouště a končí v moři ve slaných vodách a jeho voda je tím uzdravena. Kamkoli se řeka dostane, oživnou všichni živočichové, kteří se v ní hemží; velmi mnoho ryb bude tam, kam se dostane tato voda, a vše se uzdraví. Nad řekou pak, na jejím břehu z obou stran vzroste všeliké ovocné stromoví; neopadne jeho listí, nepřestane jeho ovoce; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí.“

Mezizpěv - Žl 46 (45), 2-3.5-6.8-9 Odp.: 5

Proudy bystřin jsou k radosti Božímu městu, přesvatému stánku Nejvyššího.

Bůh je naše útočiště a síla,
osvědčil se jako nejlepší pomocník v nouzi.
Proto se nebojíme, i kdyby se kácela země,
i kdyby se hory řítily do hlubin moře.

Proudy bystřin jsou k radosti Božímu městu,
přesvatému stánku Nejvyššího.
Bůh je v jeho středu, nepohne se,
od časného jitra ho Bůh bude chránit.

S námi je Hospodin zástupů,
Bůh Jakubův je naší tvrzí.
Pojďte, pozorujte Boží skutky,
které učinil k úžasu země.

2. čtení - 1 Kor 3,9c-11.16-17

Jste Božím chrámem.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

(Bratři!) Vy jste Boží stavba. Podle Boží milosti, která mi byla dána, položil jsem jako zkušený stavitel základy, dále na tom staví už jiný. Každý však ať se dívá, jak na tom dále staví. Neboť nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je už položen – a tím je Ježíš Kristus. Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by ničil Boží chrám, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy!

Zpěv před evangeliem - 2 Kron 7,16

Aleluja. Vyvolil jsem tento dům a posvětil, praví Pán, aby tam bylo mé jméno navěky. Aleluja.

Evangelium – Lk 19,1-10

Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby ho uviděl, protože tudy měl procházet.

Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: "Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě." On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal. Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: "Vešel jako host k hříšníkov!" Zacheus se zastavil a řekl Pánu: "Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!"

Ježíš mu řekl: "Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámův. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo."

Homilie

Drazí bratři a sestry,

dnes slavíme svátek **Posvěcení lateránské baziliky**, katedrály římského biskupa – tedy **papeže**. Tento svátek není jen oslavou jedné nádherné starobylé stavby, ale připomínkou **živého společenství církve**, která je chrámem Božím.

Lateránská bazilika je nazývána „matkou a hlavou všech kostelů města i světa“. Ale není to kámen, mramor ani zlato, co z ní činí svaté místo – je to **Boží přítomnost a živá víra těch, kteří do ní vstupují**. A právě k tomu nás dnešní evangelium o Zacheovi vede.

Zacheus byl muž malého vzrůstu, ale měl velkou touhu. Touhu **spatřit Ježíše**. To je první krok každého obrácení: **touha zahlédnout Boha**, i kdybychom kvůli tomu museli udělat něco bláznivého – jako Zacheus, který vylezl na strom.

Zacheus byl bohatý celník – člověk pochybný, odsuzovaný, který měl spíš uzavřené dveře do chrámu i do společnosti. A přece právě jeho Ježíš oslovuje: „Zachee, pojď rychle dolů, dnes musím zůstat v tvém domě.“ Bůh si vybírá jeho dům – **jeho srdce – za místo svého přebývání**.

Dnes slavíme posvěcení kamenného chrámu, ale Ježíš nám v evangeliu ukazuje, že **pravý chrám** chce postavit **v srdci člověka**.

Zacheův dům se stává místem, kde Bůh přebývá – ne proto, že by byl architektonicky krásný, ale protože **se v něm stalo obrácení, proměna**. „Pane, polovinu svého majetku dávám chudým...“ To je okamžik, kdy se Zacheus z hříšníka stává **Božím příbytkem**. V ten den je jeho dům posvěcen – ne vodou a křížem, ale **pokáním a láskou**.

Když dnes děkujeme za Lateránskou baziliku, děkujeme za **církev**, která není jen institucí, ale **živým chrámem**, složeným z lidí, kteří – jako Zacheus – nechávají Krista vstoupit.

Každý z nás je „živým kamenem“ (1 Petr 2,5). A když se scházíme k modlitbě, ke mši, k lásce a službě, tehdy se **církev stává krásnou**.

Posvěcený chrám je místem, kde se dotýkáme nebe. Ale **ještě krásnější chrám** vzniká tam, kde člověk otevře své srdce Kristu.

Bratři a sestry, dnes nám Ježíš říká totéž, co řekl Zacheovi: „Dnes musím zůstat v tvém domě.“

Nechme ho vstoupit – i když možná máme pocit, že náš dům není dost čistý, že nejsme hodni. Ježíš přichází právě proto, aby **posvětil**, co je hříšné, a **proměnil**, co je zlomené. Ať dnešní svátek obnoví v nás vědomí, že **každý kostel i každé lidské srdce se stává Božím domem**, když se otevře Kristu. Ať v nás, jako v Zacheovi, zazní radostné slovo: „Dnes přišla spása do tohoto domu.“ Amen.